

Nro. 14.

A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRALY
KEGYELMES ENGEDELMEBÖL.

Indült Bétsből, Pénteken Februarius 17-dik napján,
1809-ik esztendőben.

B é c s .

Eö Csász. Kir. Felsege kegyelmes rendeléséhez képest, az új esztendő napján tartatni szokott udvari fő gála, az idén, e' folyó Febr. 12-ikén mint az Eö Felsege születésének emlékezetes napján tartatott. Ezen Fels. rendeléshez képest, a' nevezett napon, úgymint a' múlt vasánap, még reggeli 9. óra előtt, a' Cs. K. udvari fő Marsal Gróf Schaffgottsche egy hat lovas igen szép gála hintóban, tulajdon, és gála köntösökben felöltözött udvari tseledjeitől kísértetve a' Csász. vár piatzára ment. Követték a' Cs. K. testörző Galliciai és Magyar ne-

mes seregek gála köntösben és lóháton, nem különben a' Cs. Kir. testörző Trabantok és udvari katoná örizet gyalog; azután a' Cs. Kir. udvari Fő Lovázmester Herczeg Kaunitz az alatta lévőkkel, mindnyájan egy egy drága szerfszámokkal fel ékesített vezeték lovat vivén magok mellett. — Végére az itt lévő külföldi Követek, Ministerek, és az id. való fő Nemesség is fényes gala hintaikban az udvarhoz mentek, hogy valamint Eö Cs. K. Felségeknek, úgy a' Fels. Herczegeknek és Herczegaszonyoknak is tartozó tiszteletet tehessenek.

Dél előtt 11 órakor, Eö Cs. K. Felségek, és a' Fels. Fő Herczegek és Herczeg Aszonyok az udvari Fő Tisztviselőktől, a' testörző seregeknek paradirozások alatt az udvari Fő Templom kápolnajába menvén, és szent misét halgatván, azon rendel visszfa mentek a' Cs. várba, és minekutánna a' jelenvölt uraságoktól meg tiszteltettek volna, az új szálában terített asztalhoz ültek, és az udvari Muzsikusok muzsikálások, és néhány ágyú durrogások közt vígan ebédeltek.

E' folyó Februarius 13 ik napján következendő patenst adott ki Császár és Király Eö Felsége.

Mi I. Ferentz, Isten Kegyelmetségéből Austriai Császár, Magyar-Cseh-Gallitzia és Lodoméria Országoknak Királya, Austriai Fő Herczeg s. a. t. Minekutánna a' 7 és $8\frac{1}{2}$ ezüst krajtzárosok, mellyek 1802. ik esztendőben folyamatra botsattattak vala, néhány esztendővel ennekelötte, minden aerarialis és közönséges kasszában megtilalmaztattak, azoknak nagy része a' Status kasszájába visszafolyt, és conventionalis pénznek verettetett volna: el végzettük, hogy ezen két ezüst pénz nemének még hátra lévő

része is Böjtmás Havának első napjától számlálván, hat hónap alatt mind bé adattásék, 's a' folyamatból kivétesek. — E' végre azt rendeljük:

I. Hogy ezek a' 7, és $8\frac{1}{2}$ krajtzáros ezüst váltópénzek, a' fellyebb meg határozott hat hónapok alatt, úgymint e' tolyó 1809-ik esztendőnek Martzius első napjától kezdvén, Augustus 31-ik napjáig, minden közönséges aerarialis és kamaralis kasszákban, a' 7 krajtzárosok 12 krajtzárban, a' $8\frac{1}{2}$ krajtzárosok pedig $14\frac{1}{2}$ krajtzárokban papiros vagy réz pénzben vétettefsenek el. — Lehet azokat, mint töképenzt, az el múlt 1808 esztendőnek Septemb. 14-ik napján ki adott Patens fzerént, a' Status jószágaira költsön is adni. Ezen kívül azt is meg engedjük, hogy azok, a' kik az illy váltó pénznek birtokában vannak, hasonló betsben, minden monetaria és váltó hivataloknál bankótzédulákra, vagy rézpénzre felválthásák.

2. Azoknak kedvekért, a' kik az említett váltópénzekért conventionalis pénzt, a' meghatározott bets fzerént kivannának, meg engedjük, hogy minden 50 és 100 forintért, a' mi banya productumokra ügyelő Directiontól interes fejében assignatiokat vehetsenek.

3. Ezek a' fizető assignatiók 12 szakaszokra osztattatnak fel. A' két elsőbbek, a' két elsőbb esztendőkre egyedül azokat az intereseket tárgyazzák, mellyeket mi 100-tól 5-re határozunk, a' tiz következő szakaszokért, esztendőnként a' töképenznek egy 10-ed része interesevel együtt, t. i. ötöt száztól, a' fent említett hivataloknál conventionalis pénzben ki fog fizettetni.

4. Valamint ezeknek a' Hivataloknak, úgy

árégi banko ézedulákat újakra fel váltó Kasszának meg van parantsolva, hogy azokért a' 7, és $8\frac{1}{2}$ krajtzárosokért, a' mellyekért azoknak birói fi eto assignatiókat kívánnak, a' 7 krajtzárosokat 6 krajtzárba, a' $8\frac{1}{2}$ krajtzárosokat $7\frac{1}{2}$ krajtzárba, conventionalis pénz gyanánt el vegyék, 's azokért interimalis nyugtató leveleket adjanak. — A' fizetésre való assignatiók hat különböző neműek, úgymint 50, 100, 150, 200, 500 és 1000 forintokra valók. Ha tehát a' bé vitetett summá pénz 1000 forinton felül van, két vagy több assignatick fognak adattatni.

5. A' fizetés végett adando assignatiók, a' jövő Septemb. 1. ső napján kezdődnek el. A' kik előbb bé adjak a' 7 és $8\frac{1}{2}$ krajtzárosokat következő interesteket és jutalmakat nyernek conventionalis pénzben, úgymint Martziusban 5 p. Centumot, Aprilisben is annyit; Maiusban $2\frac{1}{2}$ p. Centumot; Juniusban $1\frac{1}{2}$ p. Centumot; Juliusban 1 p. Centumot; Augustusban $\frac{1}{2}$ p. Centumot. — A' többi a' jövő posta napon.

Konstantzinapolyból azt a' hirt vettük, hogy azon békefegy ellen, mellyet a' Fényes Porta Anglus minister Adair Ritterrel kötött, az ott lévő Frantzia követségnek titoknokja Maubourg solenniter protestált, és leg ottan egy kurirt küldött azon fontos jelentéssel Párisba.

Spanyol Ország.

A' Frantzia Monitörnek 30-ik Januariusi darabjában a' 30-ik Bulletin, az az, hadi Tudósítás is olvastatik, melly Valladolidban Januar. 21-ik napján adattatott ki, melly következő tárgyakat foglal magában: — „Januar. 12-ikén

Betanzosból ki mársirozott a' Dalmátziai Herczeg, és midőn Meroba érkezett volna, úgy találta, hogy a' Burgoi hidat el rontották. Burgoból ki üzetett az ellenség. Ezen időközben General Franceschi a' viz mellett telfelé mársirozott, 's azon a' Selai hidon által ment, a' Corunnából St. Jágoba vivő utat el rekészttette és 6 tiszte, 's 60 köz embert ejtett fogságba. Azon a' napon, azok között a' hajos legények között is, a' kik Mero mellett, a' tenger kebelénél édes viznek vitelére küldettettek, 30 ember fogattatott el. — Jan 13-ikén a' Corunnától fél órani földre fekvő Sz. Margarétai tetőkön levő két puskaaporos magazinot a' levegőbe vették az Anglusok, mellynek harsogása irtodztató volt, és 3 órani föld távolságra is éreztetett. — Januar. 14-ikén a' Burgói hid helyre állittatott, 's azon a' Frantzia ártilléria által mehetett. — Két lineába állott az ellenség Corunnától fél óránira, és könnyen lehetett látni, melly szorgalmatoisan foglalatostkodott légyen betegeinek, és sebbe esteinek hajókra való szállításában, a' kiknek szamokat 3 — 4 ezerre tették a' spionok és szökött katonák. Egyfzersmind abban is foglalatostkottak az Anglusok, hogy a' tenger partján kézfizített batteriákat le ronthassák, és a' tengerre fekvő tartományt ki prédálhassák. A' Sz. Filep sántzának Commendánsa előre el látván a' reá következhető veszedelemet, abba be nem botsátotta az ellenséget.

„Januar. 14-ikén egy 160 hajóból álló sereg sietett a' Corunnai kikötőhelybe menni, a' mellyek közt négy linea hajó is volt. Jan. 15-ikén, reggel, azokat a' Vellaboai tetöket, a' mellyeken az ellenség előjáró serege letelepedett, a' Merle és Mer-

meret osztály seregeik el foglalták, 's azokról az ellenséget le üzték. — Ármadiánknak jobb szárnya arra a' pontra támaszkodott, a' hol a' Corunnából Lugóba, és a' Corunnából Santjagoba vivő utak össze mennek. — A' bal szárnya az Elvina nevezetű faluhelység háta megett állott. Által ellenben szép tetőket foglalt el az ellenség. — Januar. 15-ik napjának hátra lévő részében 12 ágyura való battria készítettett, és csak a' következő napon, dél után 3 órakor adott a' Dalmátziai Herczeg az ellenség megtámadására jelt. — A' Mermet osztály seregeinek első brigadája sebesen megtámadta, hátra nyomta, és Elvinából kiüzte az Anglusokat, a' kik a' Corunnai kertekbe vonták magokat hátra. Igen setét lévén a' bé állott éjjel, félbe kellett hagyni a' tiszta tázást, az ellenség pedig a' setét éjelt hasznára fordította, és nagy sietséggel hajókra szállott. Igen sok vesztesége vólt, két battria artilleriánk az egész tsata alatt halált és veszedelmet okozott nekik, 800 holt testnél több maradt az Anglusok között a' tiszta piatzon, a' kik között vólt Generál Hamilton, és két más Generálisok, kiknek nevek nem tudattatik, 20 tisztet, 300 köz embert fogtunk el, 's 4. ágyút foglaltunk el. Lovaik között 1500 darabot öltek meg magok az Anglusok. — A' mi veszteségünk 100 meghóltakra, 's 150 sebbe estekre ment. — Januar. 17-ikén, viradtakor az Anglus hajósereg el evezett, 18-ikán egészen eltűnt. — A' Dalmátziai Herczeg, a' Santjagoi tetőkről ágyuztatott az Anglus hajókra. — Néhány szállító hajok a' tenger partya mellett meg fenekeltek, 's az azokon vólt emberek el fogattattak. — A' Payozai magazinumban 3000 darab Anglus puska találtatott, az ellen-

ségnek minden magazinumát, munitióit, 's tábori bagazsiájokat el foglaltuk. A' Corunnai külső városokban sok sebes Anglusok találtattak, A' lakosok és a' dezertorok 2500-ra tefzik azoknak számokat, a' kik ebben a' verekedésben az ellenség-küzzül meg sebesítettek. Illyen vége lönn a' Spanyol Országba küldetett Anglus expeditiónak, keves bagazsiát, keves munitiot, keves lovat szállithattak a' hajókra. — A' hidak el rontásának könnyüségé, azoknak a' vizeknek mélysége, mellyek az erdökből és hegyekről le folynak, a' rövid napok, és a' hosszú éjtzakák igen kedvezök szoktak lenni a' hátraló ellenségnek. Osztályos General Lapisse kemléő tsapatokat küldött Portugallába. — General Maupetit Salamankába bé ment, a' hol egynéhány beteg Anglusokat talált.

A' Párisi Monitörnek 31.ik Januariusi darabjában következendö foglalatú Valladolidi levél olvasatik, melly onnan Jan. 25.ik napján küldetett Párisba: A' mi városunkon szamos fogságra esett tsapatok marsiroznak kerezttül, a' kiket a' Neufchateli Herczeg meg szemlélvén lábbelit osztat ki közök. — Az Anglus tisztek és katonák azt beszélik, hogy minekutánna utól érték őket a' Frantziak, szinte len sebes futásban vóltak, minden munitziojokat, bagazsiájokat, és lovaikat el vesztették — hogy a' Corunna mellett esett verekedésben az Anglus fő Vezér Moore meg hólt, Sir David Baird veszedelmes sebet kapott, négy hajójokat a' gyözedelmek el vették, hogy igen veszedelmes szélveszek közt szállottak hajókra és eveztek ki a' tengerre az Anglus seregek, hogy sok felsőbb és alsóbb rangú tiszteket vesztettek el, hogy fő vezér Moore a' hadi seregeknél leg jobb General vólt.

Olasz Ország.

A' 16-ik Januariusi Római levelek azt tartják hogy I József Napoleon Spanyol Király az ott lévő Frantzia seregeknek fő vezérjét General Miollis arra meg hatalmazván, hogy ő minden Római Statu-
sokban lévő Spanyolokat a' Király hűségére esküvés-
sel kötelezzen; ő, tudniillik General Miollis, a'
Januarius 12-ik napján ki adott parolában ki hirdet-
tette, hogy minden Római Statu-
sokban lévő Spanyol Országi jobbágyok, akarmelly karba és rendbe hely-
hezettek legyenek, azon hólnap 17 ik napjára előt-
te meg jelenyenek, és uralkodó Királyoknak hű-
ségére 's engedelmeségére érthető szóval meg es-
küdjenek. Következő esküvés formája tétetett eleik-
be: Esküszöm az élő Istenre, hogy én
a' Spanyol Országi új Constitutionnak
engedelmeskedek, és József Királynak
igaz hűvek. Ezeknek a' Római Statu-
sokban lévő, és József Király hűségére eskütt Spanyol
jobbágyoknak száma igen nagy. Ezek közt vannak
a' Spanyol Országból ki küldetett Ex.Jesuiták is,
a' kik Róma városában, és a' Sz. Pápa birodalmában
élnek. Azoknak, a' kik vagy erőtlenségek, vagy
koros idejek miatt a' General Miollis palotájában meg
nem jelenhettek, meg engedtetett, hogy írásban
adják bé le tett hiteket.

Florentziának Ovada nevezetű városában 20
éretlen elméjű ifjak a' militaris conscriptio törvényei-
nek engedelmeskedni nem akarván, az oda való Püs-
pöknek atyai intéseire nyakasságokat le tették, 's
önként bé iratták magokat.

Északi Európa.

A' Fels. Pruffziai Királynak és Királynénak Berlinbe leendő vissza menetelekről az oda való lakosok tudósíttatván, Fels. Fejedelmekhez való belső szere-
teteknek 's hivségeknek külső jelekkel való kinyilat-
koztatására azon egész várost ki világositani és vissz-
fiza menetelének napját fényes vendégségekkel 's vig-
multságokkal akartak meg innepelni, meg tisztelni.
Értésére esvén Eö Kir. Felségének e' dolog, a' múlt
Dec. 27. ikén, következő foglalatú levelet íratott
Grof Dohna belső dolgokra ügyelő miniszterrel a'
Berlini Kormányfőkhöz: „Eö Királyi Felsége a'
Berlini hiv lakosoknak ezen feltételeken nagyon meg-
illetődött, azt méltoképen is vette, de hogy azt
miveilyék tellyefséggel nem akarja meg sem is enge-
di. Ellenben igen kegyelmessen fogja venni, ha
azon költség, mellyet a' város kivilágosítására, és
mulattságokra szántak, azon városbéli szegény és
szerentsétlen lakosoknak fel segéllésekre fogják for-
dittatni. Ennekfelette azt kívánnyá, hogy az a'
vallásbéli inneplés, mellyet azon alkalmatofságra
rendeltetett, Eö Kir. Felsége hazamenetele után
való napon tartattassék, hogy annál fogva Eö Kir.
Felségének is alkalmatofsága lehessen a' maga jövendő-
béli jobb időkért való kivanságainak, mellyeket csak
az istenes elmélkedések, a' kormányfőkhöz való ha-
tározhatatlan bizodalom, és egymás közt való bá-
torsággal, 's álhatatofsággal öfveköttott egyefség
által lehet el érni, maga hiv jobbágyinak kivansági-
val leendő öfvekaptsolására s. a. t.

Azoknak kedvekért, a' kik a' természeti tu-
dományban, nevezetefsen pedig az ég kárpittyán

láttatni fokott nevezetesebb tsillagoknak esméretében gyönyörködnek, kötelelségemnek tartom azokat a' jegyzéseket, a' mellyeket Bode Berlini nagy Astronomus Ur a' Vénus és Jupiter leg világosabb planétákról a' Berlini tudós újság levelek által közönségesekké tétetett. Ez a' két planeta, úgy mond, mellyek a' múlt Decembertől fogva az égnek napnyugoti kárpitján láttatnak, mind közelebb közelebb mennek egymáshoz. — Jan. 17-ik napján a' Vénus ismét el távozik, a' Jupiter Februarius vége tájján szemeink előtt el enyészik; ellenben a' Vénus a' földhöz közelgetvén Május hólnap végzetéig mint estéli tsillag mindenkor tündöklő állapotban, és látható lesz. — A' Vénus minden 8-ik esztendőben, ezen idő tájban, és illy fényességben szokta magát az ég kárpitjának napnyugoti részén mutatni.

Berlinből Jan. 20-ik napján. Városunk mostani Gubernatorja Lestoque Generál Lajtinánt és egy huszár regementnek tulajdonosa Brandenburg városába utazott, hogy ott, mint oda való Prepost azon hivatalban magát bé iktathassa. Ennek a' Prepostságnak jövedelmei sokra mennek. — Talán nem kevesen lesznek olyanok, a' kik meg nem foghatják, miként lehessen egyházi jövedelmeket világi polgári és hadi személyeknek adni? Erre ekként te-
lelek: Ezt a' just a' Westfaliai békefényben nyerte a' Brandenburgiai uralkodó ház, a' midőn Pomerániának egy részét a' Svéciai Kir. Koronának enged-
vén, a' helyett a' Magdeburgi Ersekséget nyerte, a' melly alatt több Püspökségek, nevezetesen a' Misniai, Merseburgi, Havelbergi, Brandenburgi és Zeizi Püspökségek voltak. A' Westfaliai békes-

ségben, mind a' Magdeburgi Érsekség, mind az itt nevezett Püspökségek saecularizáltatván szabad tettezésére hagyatott az azokat bíró Fejedelmeknek, hogy azokat vagy egyházi, vagy világi érdemes embereknek adhassák. — A' nyugodalmra bocsátatott Feldmarsal M ö l l e n d o r f Havelbergai, most pedig General Lajtnánt L e s t o q u e Brandenburgi Prépostokká tettek, az az, azon Püspökségeknek jövedelmeivel ajándékoztatták meg.

A' 14-ik Januariusi Berlini újság levelek így szólnak: „Az Angliába ment Exminister B. Stein az egész nemzet előtt gyűlölségesé lőn, ő lévén a' rajtunk esett szerentsétlenségnek leg fobb szerző oka. — Ő hozta be közünkbe a' papiros pénzt is, melly miatt mindenek még drágultak. A' közönséges újság levelekből tudjuk, hogy Napoleon Császár, ennek a' Pruffzai Exministernek elfogattatására parantsolatot adott ki, azért, a' mint azon újság levelek hirdették, hogy ő a' Pruffzai Birodalomban volt Frantzia hadi seregek közzé titkon a' Siciliai Vespert akarta felállítani, az az, mind egy lábig meg öletni. Így volt e' ez a' dolog avagy nem, bizonyofsan nem tudhattuk, elég az ahoz, hogy mostanában Lübeckben egy Stein nevezetű Evangelikus Predikátor ama helyett meg fogattatott; de világofságra jöven, hogy e' kettő egymástól különbözzék, néhány napi arestomban való létele után, szabadon bocsátatott.

A' Pétersburgi Csász. udvar, a' Koppenhágai Kir. udvart arra serkengeti, hogy mivel a' Svéciai Király az Angliával való szövetségben alhatatofsan meg akar maradni, az is támadja meg Svécia Országot Scania felől, 's egyesült erővel szorítsák a'

Stokholmi Kir. udvart az Angliai szövetségnek elhagyására. Erre nézve már is sok készületek tételnek Koppenhágában.

Néhány közönséges újság levelek azt híreztetik, hogy az északi Europai uralkodó Fejedelmek szoros szövetségre léptek egymás közt, de azt, ki ellen, világosan ki nem mondják. Erről a tárgyról következő jegyzést teszen a' Journal de l'Empire nevezetű Párisi közönséges újság leveleknek szerzője: „Nem lehetetlen, úgy mond, hogy Dánia és Prúffzia Országok az Orosz Birodalommal való alliantziajokat meg ne újítsák, és szorosabb egyezésre ne lépjenek egymással, és hogy ezek a' Hatalmaságok az Anglia ellen való hadakozásra hathatos eszközöket ne keressenek, s az északi országokat azon szomorú állapotból ki szabadítani ne igyekezzenek, a' mellybe őket Angliának tengeri nagy hatalma helyhezette vala.

A' Warsaui Herczegségbeli Ármádia, a' mint a' Warsaui közönséges levelek tartják, hadi lábra állítatik, és minekutánna egynéhány ezer emberrel öregbitetni fog, a' jövő tavasszal táborba szállítatik azon Herczegségnek határain. — Warsaunak külső városa Prága jó védelmező állapotba fog helyhezettetni, mellyet néhány esztendővel ennekelötte Orosz Feldmarsal Suwarow nagyon meg károsítatott.

A' 26-ik Januariusi, Publiciste nevezetű Párisi Zsurnálban következő tudósítás találtatik az északi Európáról, melly Jan. 12-ikén küldetett hozzá Lübekből: „Az északi Finnlandiában lévő, és Kamenskoy, Tuschkow, és Demidow Generálisok kormányokra bízott Orosz hadi seregek messze ki terjedt Cantonirungban feküsznek, és

hogy azon hadakozás miatt nagyon ki üresített tartományokban semmi szükségét ne lássanak, az ő vezérjeik a' szükséges intézeteket meg tették. — Gr. Buxhövden fő vezér a' fegyverfűzésnek tökéletességre lett menetele után Finnlandiának északi részét el hagyván elsőben Aboba ment, 's onnan Pétersburgba; Minthogy az ő helyébe rendeltetett fő vezér Generál Knorring még Finnlandiába meg nem érkezett, oda leendő meneteléig Herczeg Bagration viszi a' Fő vezér dolgait, és Abó városába teszi által a' maga fő hadi szállását.

„Egy Rigai magános tudósítás szerént, Pétersburgból egy kurir küldetett Abóba olly parantsolattal, hogy az Orosz armadia Svécia Országba nyomúljon bé a' Bothniai tenger szoros kebelének vastag jéggel bé vont hátán. — Hová tovább mind hajlandóbbak az Oroszokhoz a' Finnlandiai lakosok, meg lehetősen meg lévén arról győzöttetve, hogy azon tartomány Svécia Orzágnak vissza nem adattatik többé. A' múlt nyáron még testestől lelkestől Svécia Orzághoz ragaszkodtak, és azok a' közönséges hivatalban lévő személyek, a' kik a' hátrált Svéciai armadiát követték, a' városokba és faluhelységekbe, a' lakosoknak fegyverfogásra leendő felserkentetésekre titkon kémeket küldöttek. A' Svéciai uralkodó Fejedelemre nézve ugyan jó planum völt ez; de annak következése a' Finnlandusokra nézve káros, mivel világságra jövén a' dolog, minden vagyonaikat el vesztették, a' győzedelmeseket magok ellen fel ingerlették, és ha ezen tselekedeteket meg nem bánták, 's magoknak botsánatot nem kértek volna, sokkal veszedelmesebb következése lett volna e' dolognak. — Hogyha e' két Hatalmanság

egymással meg nem békéll, a' Svéciai armádiát Gr. Fersen fogja commandirozni, a' ki nagy kedves-ségben és tekintetben van a' Királynal. — Uplandiának bátorságba leendő tetele és védelmezése végett minden szükséges intézeteket meg tétet a' Fő Kormányfők, a' tartománybéli katonaság fegyverbe öltözött, és a' tenger partjain telepedett le. Maga a' Király is meg szemlélte, és illendő védelmező állapotba helyezettette azokat. — Ezek azok, a' mi- ket az északi Európának jelenvaló állapotjáról írha- tunk.

J o b b i t á s.

Az ezen folyó 1809 ik esztendőben, Jan. 17-ik napján költ Magy. Kurir. 5-ik darabjának 78-ik 's több következő lapjain, azon Magyar és Erdély Országi arany 's ezüst pénzekről írt meg betsülhetetlen munkát, mellyeket Nagy méltóságú Sárvári és Felső Vidéki Gróf Szecsényi Ferencz Arany Gyapjas Vitéz, Eö Cs. K Felsőgenek titkos Status Tanátsosa Eö Excellentiaja maga válogatott nyomtatott és írott könyvekből álló Bibliotekájával együtt a' Nemes Magy. Nemzetnek, néhány esztendővel ennekelötte ajándékozni méltóztatott, másoknak relatiójok után, ugyan ezen Biblitéka Fő Gondviselőjének, 's nagy tudományú Hazánkfiának Nemes Miller Jakób Ferdinánd Ur szorgalmatosságának tulajdonítottuk. Ez a' tudós Hazafi idegen tollakkal magát ékesíteni nem akárván, a' múlt Januar. 22-ik napján következő tudósítást intézett hozzánk a' Magy. Kurirba leendő beiktatás végett:

„Nem kevés megilletődéssel olvastam a' Magyar Kurirnak, folyó 1809 esztendőről, 5-ik

szám alatt, 78.ik lapján ezen ditsiretet, mellyel meg tiszteltettem, mint *Instituti numismatici Szecseniani Catalogus*ának szerzője. Noha ez a vélekedés, és róllam való itélet igen kegyesítő legyen: mindazonáltal kötelességemnek tartottam nyilván meg vallani, hogy ez a ditsiret engemet tellyességgel nem illet, mert nem hogy részesültem volna annak a remek munkának ki dolgozásában, de még nem is láttam azon drága pénzgyűjteményt. Távol legyen töllem érdemes Hazánkfiát ditsőítésétől meg fosztani, idegen tollakkal magamat fel ékesíteni, és más igyekezetét magamnak tulajdonítani. — Azért kinek kinek tudtára adnom kell, hogy ama halhatatlan Gróf Szecseny Ferencz Ö Excellentiája, valamint a nyomtatványok laistromának rendbe szedését Tek. és Tudós Tibolth Mihály, Tek. Nemes Vass, Sopron, és Somogy Tábla Biró úrra bizni méltóztatott, úgy szintén a Magyar Pénzeknek le irására Fő Tifztlendő Apát Urat, és a Pesti Kir. Fő Oskolánál lévő könyves Háznak érdemes Fő Tárnokát, Tudós Schönviszner István Urat kérte vólt, a ki maga nevét az előjáró Beszéd előtt kitévén, a munkáját hasznos jegyzésekkel megbövitette, azon kívül a tudos Világban esméretes arról a jeles könyvéről is, mellyet egynéhány esztendőök előtt de *Re Numaria Hungariae* irtt vala. Ez a hires férfiú tehát magát arra a ditsiretre érdemessé tette, a melly reám hibafsan háritódott. — Méltóztatott ugyan Eö Excellentiája én bennem is nem tsekély bizodalmat helyheztetni, midön engemet a földabroszok, képek, nemesi tzimerek, nem különben

a' kézi irások laiströminak kézfítésével meg tisztelt
 vólna. De előbb a' nyomtatott könyveknek har-
 madik fóltja, avagy supplementuma a' napfényt lát-
 ni fogja. — Azonban nagy közfönettel veszem a'
 tudós Köfségnek meg elégedését, a' minapi első F e r-
 dinánd, és második M a k f z i m i l i á n Császárok
 Epistolaik ki adásomról. Ha az időnek mostohasá-
 ga, egészségem, erfényem, és súlyos foglalatofsá-
 gaiu megengedik, el nem múlatom a' Hazámnak ama
 hires Cardinális P á z m á n y P é t e r leveledzésével
 kedveskedni. — I r t a m P e s t e n, B ó l d o g A f z-
 f z o n y H a v á n a k 22-ik napján, 1809.

* * *

A' múlt posta napon költ 13-ik Kurirban egy
 hibát ejtett annak szedője, melly ebből állott, hogy
 az első tikkelyt, mellyet 10-ik Februariusban ir-
 ta n, de egészen bizonyos nem lévén a' dologban,
 a' 10-ik Februariusi Magy. Kurirba bé nem iktattam.
 — A' következett napon költ Bécsi Udvari Diarium-
 ban azon tikkely, de másféle képen elő adattatván,
 én is meg változtattam úgy a' mint a' Kurirnak 186-
 ik lapján vagyon, az elsőbbet pedig hogy a' szedő
 ki hagyja meg parantsoltam. — De ő a' Febr. 14-ik
 napján költ Kurirba, a' Farsang utolsó napja lévén,
 feledékénységből azt is bé tette, melly hibát tsak
 akkor vettem észre, midőn az újságoknak fele már
 ki vólt nyomtattatva. Ez a' hiba nem olly tetemes,
 hogy abba valaki meg ütközzön, mind a' kettő egy
 értelmű, és az első lapon lévőben van ollyan, a' mi
 az utólsobban nem találtatik.